

کشته شده‌اند اول تیر را در آن شب در آن منزل^۱.

امروز که پنجشنبه ۱۱ ربیع است روزنامه حبیل المتبین شماره پنج منتشر گردید و مقاله نمره ۳ مجلس را [که] باعث هیجان مردم شده بود هر تفع ساخت و ما در این تاریخ خود مقاله آن را نقل می‌کنیم و هذا صورتة :

توضیح و اضطراب

در شماره ۳ جریده فربدۀ مجلس داپرت کتبی اذ قزوین راجع به ورود سالدات روس درج شده بود . بعضی از مستبدین که خفای صفت از مطلع انوار و تجلیات آفتاب عدالت گریزان و در بینوله های ذلت منزوی شده مستمسکی به دست آورده و شاخ و برگی بر آن قرار داده ، قلوب بعضی ساده اوحان را مضطرب نموده و اذهان برخی از صاحبان نفوس ضعیفه را مشوش کرده‌اند .

بديهي است که خواص قوم و ارباب بصيرت و اطلاع هيجوخت گوش به اين ترهات و دسایس نمی‌دهند و به اين خز عبادات و وساوس اعتنا و اهميتي نمی‌گذارند . ولی محض اطمینان عوام و مزید يأس آن وجودان با شرفی که منافع خود را در سایه سلطنت ظالمه داشتند، پر دگیان خود را به ورود سالدات روس و عده و اميدواری می‌دهند، بعضی توبيخات لازم می‌داند : هر چند شهوت رانیهای پنجاه ساله ناصرالدین شاه و بیحالی و غفلت مرحوم مظفرالدین شاه و خیانتهای میرزا علی اصغرخان امين السلطان در ادوار ریاست خود ، نفوذ روسها را در دربار سلطنت و عروق مملکت روز به روز به واسطه قرومن مشئومة ایران بر باد ده و به وسیله تبدیل نظام اطربیش به اداره قزاق و تأسیس بانک و تعمیر راه شوسم دشت و هزار امتیاز خانه برانداز دیگر زیاده گردد ، تا بحدی که ایرانیان را بكلی مرعوب روس قرار دادند ، ولی بر هر کس که فی الجمله از روابط سیاسیه دول و حقوق بین الملل مطلع باشد واضح و میرهن است که در موقعی که يك ملتی پس از سالیان دراز اسارت و بندگی پی به حقوق مشروعه و وظایف مقدسه ملیه خود برده و پرای مقاومت با ظلم و اخذ عدالت قیام و بر ضد حکومت ظالمه مستبدۀ خود اقدام نموده ، هیچ دولتی را حق آن نیست که در این موقع باریک خود را حامی ملت یا طرفدار دربار آن مملکت قرار داده و در امور داخله آنها مداخله نماید خاصه دولت بهیه روسیه که نظر به روابط اتحادی که بین دولتین روس و ایران و مناسبات سیاسی و تجاری که بین دولتین مزبور از سالیان دراز برقرار است و با وجود اعلان رسمي که در موضوع معاهده دولت مشارالیها با دولت فخیمه انگلیس ، راجع به استقلال ایران شده

۱- مطلب ناقص است ، دیاله آن را مؤلف تنوشت است .

است؛ این تصورات، که به مفاد «النریق یتشبث بكل حشیش، نتیجه الفتاات و اثر تشبیثات بعضی از بیشرفانی است که عمری را به خیانت گذراندیه و آبادی خود را در ویرانی مملکت و خرابی دستگاه دولت می‌دانند، بكلی دور است. چنانچه از تلگراف سفير ایران مقیم پطرزبورغ، و مراسله رسمیه سفارت بهیه روسیه مقیم دربار ایران به وزارت خارجه بخوبی ظاهر می‌شود که دولت مشارالیها را درین موقع بیچیج و چه سوء قصدی در باره ایران نبوده و نیست:

از پطرزبورغ - ۱۸ زویه

مشارالسلطنه - تلگراف جنابعالی دایر به تغییر سلطنت و اصل و فردا رسمآ به دولت روسیه اعلام خواهد شد. واقعه اخیره و حسن انجام آن جالب نظر دقت و تحسین دولت و مطبوعات روسیه و خارجه شده، دیر و زکه با وزیر امور خارجه ملاقات کردم خبلی اظهار خوشوقتی کردند. باز رسمآ گفتند ما در کارهای ایران ابدآ خیال مداخله و نقطه‌ای را خیال تصرف نداریم، همینکه در آذر با یاجان حاکم جدید نظم داد و امور طهران قوان گرفت قشون خود را کلاً عودت خواهیم داد. مفخم الدوله

مراسله سفارت روس ۳ ربیع ۱۴۲۷

جناب جلالتماب اجل اکرم دوست مشنف مهریان - مراسله محترمه
جناب مستطاب اجل سپهبدار اعظم مورخ ۲۸ شهر جمادی الثانیه ۱۳۲۷ مشعر بر خلع محمد علی میرزا و نصب اعلیحضرت اقدس همایون سلطان احمد شاه خلد الله ملکه به سلطنت و شاهنشاهی ایران، نزحمت افزارگردیده خاطر محترم آن جناب جلالتماب عالی را مستحضر می‌دارد که: دوستار در مفاد مراسله مزبورد، اولیای دولت قوی شوکت اعلیحضرت امپراطوری را مستحضر داشته، از قرار جوابی که به دوستدار رسیده اولیای دولت قوی شوکت معظلمانها از این تاریخ اعلیحضرت اقدس سلطان احمد شاه را پادشاه ایران می‌دانند. در این موقع احترامات فائمه را نسبت به جناب جلالتماب عالی تجدید می‌دارد.

اما در مسئله ورود قشون و راپرت قزوین: اولاً - در موقعی که به واسطه رویسیون و انقلابات داخلی مملکتی احتمال مخاطره مالی و جانی از برای اتباع خارجه و سفارتخانه‌ها متصور شود، دول مجاوره می‌توانند پس از مذاکره با دولت متوقف قیهای عده‌ای قشون برای حفظ اتباع و سفارتخانه خود موقه وارد کنند. چنانچه در دو ماه قبل که اردوهای سلانیک و ملت عثمانی به واسطه مخالفتی و سوء قصدی که از سلطان عبدالحمید ثانی سلطان سابق خود نسبت به اساس رفیع مشروطیت دیده و بر کنستانتینوپل (قسطنطینیه) حمله کردهند، کشته‌های

جنگی دول خارجه هم به همین عنوان و دستاویز (حفظ تبعه و سفارتخانهها) تا نزدیک اسلامبول و بغاز داردانل آمد، پس از آنکه انقلاب مملکت عثمانی به عزل سلطان عبدالحمید و نصب اعلیحضرت سلطان محمد خامن‌تسکین یافت، فوراً کشته‌های مزبور معاودت کردند. دولت روسیه هم به ملاحظه نزدیکی حدود برای حفظ تبعه سفارتخانه خود و اتباع وغیره و سفارتخانه‌های سایر دول، بنا بر مذکورات با دولت فحیمه انگلیس و یادداشتی که به وزارت خارجه و سفارتخانهها و به اردوهای ملی فرستاده، عده قشونی مرکب از یک رژیمان قزاق و پیاده نظام و یک باطری توپخانه به سرحد ایران فرستاده و حدود مأموریت آنها را تا قزوین معین کرده و رسماً اعلام شده است که به چیزی خیال مداخله در امور داخلی ایران ندارند و از ورود این قشون جز حفظ سفارتخانهها و اتباع خارجه مقصودی نیست. این بود که دستجات مزبور وارد سرحد شد، قزاق، آنها که سواره بوده قبل از این رشت حرکت کرده بودند در اوائل قبل از رفع انقلابات و تصفیه امور طهران از انتقام امور و حفظ امنیت رجب به قزوین رسیده‌اند. و بدیهی است که عنقریب از انتقام امور و حفظ امنیت اتباع خارجه در ایران مطمئن شده، قشون خودرا به روسیه معاودت خواهند داد. چنانچه مقاد لایحه‌ای که از وزارت خارجه به سفارتخانه‌ها ارسال شده و مراسله رسمیه سفارت دولت فحیمه آلمان عدم لزوم قشون مزبور را بخوبی ظاهر می‌کنند.

صورت لایحه سفارت آلمان

جناب جلال‌التمام اجل اکرم دوستان استظهاری مکرم شهربان - مراسله محترم مورخه ۲۸ جمادی الآخری ۱۲۲۷ که از طرف مجلس فوق العاده که برای ملی تجهیز و ترسیل شده بود واصل اనامل احترام گردید. دوستدار حسب الوظیفه از مندرجات آن، دولت متبوعه خود را فوراً قرین استحضار داشت. در این موقع انقلاب و آشوب، رؤسای ملت از رعایت در هر گونه تدبیر سیاسی و مجازات عاقلانه فروگذاری نکرده‌اند و بدون شباهه همین ملاحظات سبب واسیاب شده که در مدت قلیلی خوشبختانه با سعادت لازم اغتشاشات کلی مرتفع شد. دوستدار مخصوصاً نیز مصدق این معنی است که در چنین موقع سخت و صعب، رؤسائ و سرکردگان ملت بطوری که صرفه و منافع این طرف هم منظور بوده است مقتضیات حفظجان و مال اتباع آلمانی را رعایت کرده‌اند. و بدیهی است همینکه تصدیق نامه وضع جدید از طرف دولت متبوعه امپراتوری واصل گردید دوستدار شخصاً و شرفاً برای تبریکات مقتضیه جلوس ابد مأنوس به شرف حضور اعلیحضرت اقدس همایون سلطان احمد شاه دام سلطنت شرف‌اندوز خواهد گردید. در این موقع احترامات

فائقه را تجدید می نماید .

روز جمعه ۱۲ ربیع‌الثانی ۱۳۲۷ - دیروز روزنامه مجلس صورت ورقه تعرفه را درج نموده است، لذا ما هم در این تاریخ خود نقل می کنیم :

(تعرفه انتخاب)

تاریخ	نمره
..... پسر	دارنده تعرفه
..... منزل در کوچه	شفل
..... محله	محل دادن رأی
..... ساعت افتتاح مجلس انتخاب	ساعت اختتام آن
..... عده منتخبین که دارندۀ این تعرفه باید معین نمایند

محل مهریا امضای انجمن نظارت

(اخطارات لازمه قانونی)

- ۱ - هر یک از انتخاب‌کنندگان زیاده‌بریک مرتبه حق رأی دادن ندارند، مگر در صورتی که تجدید انتخاب لازم شود .
- ۲ - انتخاب‌کنندگان مجبور نیستند که حتی از ساکنین محل خود انتخاب کنند .
- ۳ - پس از انقضای موعده که انجمن نظارت برای اخذ رأی معین کرده است، دیگر ورقه رأی از کسی قبول نخواهد شد .
- ۴ - دادن رأی باید مخفی باشد و از این جهت باید دارنده تعرفه قبل از دخول مجلس انتخاب، بعده‌ای که در این نمره معین شده است اسمی روی کاغذ سفید نوشته، اوله کرده با خود داشته باشد .
- ۵ - صاحبان تعرفه باحتیاط مواردی که تجدید انتخاب لازم شود باید تعرفه باطله خودشان را محفوظ بدارند .

- ۶ - اوراق رأی اگر خوانا نباشد، یا صحیحاً معرفی انتخاب شده را نکرده باشد، یا امضای انتخاب‌کننده را داشته باشد، یا بیش از یک ورق باشد باطل خواهد بود .

- ۷ - دخول درمحوطه انتخاب با داشتن اسلحه اکیداً منوع است .

ساده تلگراف آیات الله فی الاعلام

از قصر به طهران ۱۲ ربیع‌الثانی آقایان حجج الاسلام و تجار و اعیان و رؤسای عشایر و عموم اهالی ایران سلمهم‌الله تعالی - چون بحمد الله ماده فسادقلع و مقاصد مشارع ملت حاصل، به عموم لازم و واجب است که ممالک را از هرج و

مرج امن و منظم ، نگذارید مفسدین اخلاق آسایش نمایند که اسباب ثبت و دخل اجانب گردد ، و در کلیه امور مصالح ممالک که رجوع به دولت است امتناع نمایند ان شاء الله . (محمد کاظم خراسانی) (عبدالله مازندرانی)

تلکراف ذیل به تاریخ دهم ربیع به توسط جناب ملا احمد یزدی که از طرف حضرات حجج الاسلام برای مخابرہ با اولیای امور به قصر آمده است رسیده است :

تلکراف

به تاریخ نهم تموز ، یزدی تلکراف ذیل را عیناً مخابرہ کنند به طهران :
جناب مستطابان سپهبدار اعظم و سردار اسد دام اقبالهما . خلم محمدعلی
میرزا به جهت خیانتهای عظیمه او بدین دولت و ملت شرعاً و قانوناً لازم ،
جلوس اعلیٰ حضرت سلطان احمد شاه ادام الله تعالیٰ سلطانه را به سلطنت ، با
نیابت حضرت اشرف عضدالملک دامت شوکته تبریک معروض می داریم .
(عبدالله مازندرانی) (محمد کاظم خراسانی)

از کربلا به طهران

توسط نعمۃ الاسلام آقا سید محمد امام - سرداران عظام مراجعت امنیت
عوم غارت به بهانه اجانب واجب ، اطلاعات فوری .

(محمد کاظم خراسانی) (عبدالله مازندرانی)

از طهران به کربلا

حضور آیت الله خراسانی وساير حجج - امورات داخله اصلاح ، اميددر
اعاده اجانب حاصل ، حركت آقایان عجالة "غير لازم ، حکم حجج در رجعت
صولة الدوله اذ شیراز واجب است . (مرتضی) (صدرالعلماء)

روز شنبه ۱۳ ربیع ۱۳۴۷ - دیشب آتش بازی مفصلی بود . اعلیٰ حضرت شاهنشاه
هم در تماشای آتش بازی حاضر بودند .

امروز استنطاق حاج شیخ فضل الله تمام شد و بعضی اقرارات نموده که ما پس از تحصیل
صورت استنطاق اقرارات اورا می نویسیم ان شاء الله .

طرف عصر یک ساعت به غروب مانده ، شیخ فضل الله از بالای عمارت توپخانه پائین آورده
و با نهایت احترام و وقار او را به طرف دار آوردند . از قرار مذکور عدمای از تجارت محترم
آنچا بودند ، رویه آنها کرد و گفت : ما رفقیم خدا حافظ . همگی جواب دادند : به درک اشفل .
نزدیک داریک نفر از مجاهدین عمامة اورا از سرمش برداشته ، طناب داردا اند اختند به گردن
او دست خود را آورد و طناب را به دودست گرفت ، چون احتمال دادند شاید بخواهد حرفی
بزند طناب را سست کردن . همین تقدیر گفت : چه خوب وجه بد دقتم . فوراً طناب را کشیدند
بالا . چند دقیقه دست و پا را حرکت داده ، جان به جان آفرین تسلیم نمود و عالمی را

آسوده کرد . در این میدان توپخانه که مملو بود از تماشچیان احدهی به حالت او تحرم نکرده همه ازاو بد می گفتند . این نبود مکرجزای اعمالش . یکی می گفت فلان حکم را درباره من کرد ، فلان قدرپول را گرفت . دیگری می گفت برادرها یه کشن داد . دیگری می گفت پسرها تلف کرد . باری همه مردم در فرح و سرور و از کشتن او اظهار امداد و خوشحالی می کردند . اول شب نعش اورا پائین آوردند . تسليم ورنه اونمودند احدهی متعمدن لباس وردای او نشد فقط عمامة او را که قیمتی هم نداشت از سر ش برداشتند .

امروز شیخ فضل الله را بردنده به اطاق خودشید . او را در محل استنطاق نشانیده ، ابتدا ازاو پرسیدند شما که در اول امر مشروطه خواه بودید ، حکم به وجوب مشروطیت دادید ، به قم مهاجرت نمودید ، چرا از قول و حکم خود نکول کردید ؟ حاج شیخ فضل الله جواب داد من ازاول تاکنون مشروطه خواه بوده و می باشم ، همه وقت متابعت جناب آخوند ملاکاظم را نموده . در جواب او گفته اند پس چرا بعد نوشته مشروطه حرام است ؟ شیخ منکر شد که من هر گزینن چیزی نتوشتم . نوشته شیخ را که ما سابقاً درج نمودیم به او اراده دادند که در آن نوشته بود ما مشروطه نمی خواهیم و مشروطه مخالفت با قوانین اسلام دارد . شیخ گفت دیگران این نوشته را مهر کردند ، من هم از ترس شاه مهر کردم . به او مدلل نمودند که خود اوباعث و مؤسس [و] اصل اصیل در باب آن نوشته بوده است . بعد از آن آقا شیخ ابراهیم زنجانی و رفیق الزمامیه ای را که از پیش حاضر کرده بود ، از بغل در آورده بر او قرائت نمود و در مدت قرائت آن نوشته ، شیخ ساكت و سرش را روی عصای خود گذاردگوش می داد و صورت آن ازاين قرار است :

ورقة الزمامیه

که شیخ ابراهیم زنجانی در حضور شیخ فضل الله قرائت نموده
وقتی که شدت ظلم وجود مقتدرین و عالم نمایان و احکام ناسخ و منسوخ و
ناحق ایشان و تسطیل احکام اسلام و هرج و مرج امور خاص و عام در ایران به نهایت
اشتداد رسید ، عموم خلق علاج را منحصر به مشروطیت دولت دیدند که اساس آن
این است که تصرفات امراء و عالم نمایان و پادشاه در نقوص و اعراض و اموال خلائق
بطور دلخواه مطابق نبوده ، حدی در تصرف پادشاه و حکام و دیگران بوده و
احکام چنانچه در اسلام مقرر است در حق همه جاری شود ، نه اینکه هر کسی از
مقتدرین مر تکب هر فساد شود منع نباشد اکرده ، صد مقابل مجازات بیینند
و جمعی همیشه با کمال راحت و معبودیت دست رنج دیگران را جبراً گرفته
رسانیده ، ایشان را در زحمت و ذلت نگاه دارند . و جمعی از عقلاء از طرف مردم جمع

شده ، مشاوره در اصلاح امور دولت و معیشت و حفظ آب و خاک و رفع تعدی متدین نموده نگران باشد که آنچه مردم به عنوان مالیه برای حفظ امنیت می دهند به مصرف عیاشی غارتگران نزود . مرحوم مظفر الدین شاه و بعد ازاوه مین محمدعلی میرزا مخلوع این استدعا ملت را قبول کرده ، قانون و عهد نامه اساسی را امعانه کر دند و جنابعالی هم با چند نفر از معروفین علماء دراستحکام این اساس دخالت داشته ، زیاده از هشت ماه اغلب خودت حاضر مجلس شوری بوده و به استحضار شما و جمعی از دیگران مواد قانون اساسی نوشته و تصحیح شد . چه شد که به ناگهان شق عصای امت کرده ، القاء خلاف میان مردم نموده ، علم مخالفت بلند کرده ، جمعی از اشرار را به دور خود جمع نموده ، ماده اصل مقصده عظیم وعلت اولی خونریزی پنجاه هزار نفوس ایرانی بی گناه و هنک اعراض و رب قلوب و سلب بیشتر از صد کرو داموال و تخریب آبادیها گردیدی ؟ اگر این عنوان حرام بود چرا خود هشت ماه دراستحکام آن کوشیدی ؟ اگر حلال وواجب بود چرا به آن شدت مخالفت نمودی و مردم را به ضدیت یکدیگر دعوت فرمودی ؟ چرا بعد از اینکه اظهار مخالفت کردی مکرر به تو نصایح کردند یکشب بنده خودم هم بودم درخانه آقا میرزا سید محمد ، آقا سید عبدالله هم بود ، بیست و پنج نفر از معتبرین و کلا حاضر بودند ، قسم غلیظ شدید با احضار کلام الله مجید یاد کردی که خیانت به ملت نکرده همیشه موافقت با مشروطیت دولت نمائی ، مجدداً بعد از چند روز قسم را شکسته ندای فساد دادی و چادر مخالفت زدی . بازمجدداً جماعتی رفته و آمده ، گفتی خلاف من در سرهمان یک ماده ۱ قانون اساسی است . باز جمعی همان ماده را برداشته درخانه خودت آورده ، بنده هم بودم با قریب بیست نفر ازو کلاه مدلل کردیم که همان ماده باید همان طور که هست نوشته شود . مجدداً قانون شده باز فرآن حاضر کرده ، قسم مؤکد یاد کردی که دیگر ابدآ مخالفت نکنی و فردا به مجلس بیانی . بناگاه قسم و عهد را شکسته به حضرت عبدالعظیم رفقی . در حضرت عبدالعظیم کتبیاً و نطق آنچه افتراء ننانده که به و کلاه نزدی و چه افساد مانند که نکرده . به چه دلیل و کلاه را بایی و دهری خواندی ؟ آیا تصویر نکرده که در قانون انتخابات بعموم اهل ایران دستور العمل داده شده که هر کس را متندين و امین دانند انتخاب کنند ؟ آیا همه مردم بایی بودند که بایی انتخاب کر دند با سایرین غیر بایی بودند در میان خود امین تر از بایی نیافتند ؟ یا اینکه خاصیت دیوارهای پهارستان بوده که کسانیکه^۱...

۱- به مین جا یادداشت‌های مرحوم نظام‌الاسلام خاتمه می‌یابد، صفحات بعد یادداشت‌های مربوط به روزها سالهای بعد متأسفاً به دست یافتم.

اضافات و ملحوظات

تاریخ بیداری ایرانیان